

2.1

PROGRAMACIÓ ACADÈMICA I QUALITAT

En els darrers anys hi ha hagut una consolidació de l'oferta d'estudis de la Universitat Autònoma de Barcelona que l'han situat en una posició capdavantera. Veníem d'un període en què es van experimentar canvis molt substancials en les nostres titulacions, principalment a causa de la reordenació dels títols universitaris que es van adaptar a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), segons el model estatal de graus de quatre anys i màsters d'un any. De forma progressiva hi ha hagut, també, ajustos en l'oferta d'assignatures optatives i en l'oferta de màsters per raons pressupostàries. El model actual de programació de les titulacions de la nostra universitat i el model de repartiment de recursos als departaments són un reflex de la situació en què ens trobem: una precarietat econòmica que dona com a conseqüència un sistema complex de distribució de recursos que sembla fet més per justificar els comptes que per dotar els departaments d'eines eficients per una docència de qualitat. És cert que s'ha de trobar un ordre dins el difícil entramat d'estudis programats, plantilles docents i altres recursos, però també ho és que aquest s'ha d'aconseguir amb la complicitat de tothom sense oblidar que ens demem a un alumnat cada vegada més incert amb el futur dels seus estudis.

Una docència de qualitat

El processos d'acreditació davant l'AQU que s'estan fent estan evidenciant aspectes que s'han de revisar. Actualment, el procés de l'acreditació és llarg i feixuc: redacció del llarg document d'autoavaluació, aportació de dades i evidències, presentació de dades prèviament cursades a les administracions, curta i intensa visita del tribunal extern...

Entenem el procés com a natural en tota titulació, però cal alleugerir-lo. S'han de posar en mans de les coordinacions totes les eines (informació, documentació i gestió) perquè el procés es faci en les millors con-

dicions. Tota avaluació de la qualitat d'uns estudis, al marge de la càrrega administrativa que comporta, ha de començar sempre en la coordinació, en el seu treball dia a dia i continuar en la facultat, òrgan de govern immediat que ha d'assumir el paper principal. **Cal potenciar i utilitzar al màxim el Servei de Garantia Interna de la Qualitat (SGIQ) de les facultats en els processos d'avaluació.** Amb els SGIQs a ple funcionament, aquests seran els responsables del seguiment dels graus i la valoració del nivell d'èxit de l'oferta dissenyada. No ha de caldre fer l'avaluació del procés en el moment de l'acreditació per part de l'AQU, cal tenir totes les dades i tots els informes de seguiment de cada curs. **És, doncs, a les facultats on s'haurà de fer el treball principal d'avaluació de la qualitat amb el suport administratiu suficient i el de l'OPQ.**

Un altre punt que no funciona de manera satisfactòria és el de les enquestes de professorat fetes per l'alumnat. D'unes enquestes molt exhaustives es va passar a un model reduït amb poca participació i, finalment, a unes enquestes online que, per la baixa participació, no són fiables. **S'han d'establir models que garanteixin una participació de l'alumnat suficient perquè puguin ser tingudes en compte per millorar la docència i altres aspectes de la titulació.** Com que el model actual no funciona, cal millorar el sistema per garantir una participació elevada i fiable en l'avaluació i evidenciar que aquesta informació és clau per millorar la docència i les titulacions. Es plantejarà una reformulació completa del model d'enquesta. Cal articular un sistema mitjançant el qual els resultats de les avaluacions dels estudiants siguin retornats a les facultats i a les titulacions perquè les enquestes siguin considerades un element clau en les polítiques d'accions de millora de la docència i perquè informen els estudiants de les mesures de millores adoptades.

Pot semblar un tòpic, però avui en dia no es pot concebre una formació de qualitat a la universitat sense que incorpori com a categoria fonamental la internacionalització d'estudiants, docents i programes. El sentit de la nostra institució és l'obertura al món, la comprensió dels fenòmens més enllà de les nostres fronteres. Així, doncs, les nostres propostes d'internacionalització, que seran impulsades conjuntament amb el Vicerectorat de Relacions Internacionals, aniran dirigides a formar els estudiants amb una visió àmplia i diversa del món on vivim.

La formació continuada esdevindrà per nosaltres una prioritat; és molt important fer una aposta ferma i

ACCIONS A FER

renovada per a la transferència de coneixement a través de la formació al llarg de la vida professional. La UAB disposa d'excel·lents professionals de la docència i la recerca que poden oferir un molt bon servei a la societat a través d'aquest tipus de formació. Cal crear les condicions perquè l'Escola de Postgrau desenvolupi de manera eficient aquesta tasca a través de les accions que es proposin de forma coordinada des dels vicerectorats de programació acadèmica, recerca i transferència i internacional.

◆ **Revisar la completa implantació del sistema intern de control de la qualitat SICQ** de les facultats, els manuals i els processos.

◆ Revisar la documentació a aportar per les coordinacions d'estudis en els informes de seguiment anuals.

◆ Establir **noves fórmules d'enquestes a alumnes** sobre el professorat en les facultats que incentivin la participació dels estudiants i que siguin d'utilitat en l'avaluació dels professors.

◆ **Introduir les enquestes com un element clau en les polítiques d'accions de millora de la docència** i informar els estudiants de les mesures de millores adoptades.

Una oferta de titulacions d'excel·lència

Mentre encara no es disposen de dades suficients sobre quins han estat els resultats del model actual de graus i màsters, tot sembla indicar que, d'aquí a poc temps, es prendrà la decisió sobre si s'adopta o no un nou model d'estudis. De moment hi ha una oposició de la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles, CRUE, que ha acordat retardar, de forma vinculant, l'aplicació del "decret Wert" fins al curs 2017-18, amb l'excepció dels nou graus que s'aprovin, que podran ser de tres anys. També, segons el govern que hi hagi a Madrid, hi ha força possibilitats que el decret llei sigui derogat. De totes maneres, mentre el debat segueixi obert en el context internacional, aquest serà un tema recurrent davant el qual haurem de tenir les idees clares i estar preparats per actuar quan calgui.

Nosaltres defensem que, **malgrat la importància del model d'organització dels estudis, aquest no és el nucli del problema** i no ens volem perdre en aspectes purament numèrics que desvien l'atenció i que provoquen

incertesa en el futur immediat d'alumnes i professors. En aquests moments estem oferint estudis de grau de quatre cursos i de màster d'un curs, de qualitat docent contrastada, però amb això no n'hi ha prou i volem posar les eines per a un ensenyament superior de qualitat que preservi les característiques UAB i que ens situï en una posició immillorable dins del panorama complex de titulacions universitàries. **Si, finalment, s'ha d'abordar el canvi de l'arquitectura dels estudis universitaris, el nou format ha d'estar consensuat per totes les universitats, després d'haver estat debatut extensament tant per l'acadèmia com pels agents socials i tot l'alumnat.** D'aquesta manera es garantirà l'equivalència dels títols de grau i màster en el nostre sistema universitari.

També serà imprescindible trobar un sistema d'adaptació als nous estudis que sigui eficaç, de manera que el pas d'un sistema permeti l'acreditació dels resultats d'aprenentatge assolits fins al moment.

El nostre model d'estudis entén una formació superior universitària de cinc cursos. És a dir, la universitat no solament ha d'oferir graus i màsters, sinó que ha de permetre que els joves puguin elaborar un currículum de cinc cursos que els proporcionï una formació de qualitat reconeguda arreu i útil a les necessitats de la societat del segle XXI. Per facilitar aquest procés de formació hi ha d'haver un sistema únic de taxes per als cinc cursos, la qual cosa ha de permetre l'accés als estudis superiors a tots els joves sense que el nivell econòmic de les famílies sigui un factor discriminatori i on la vàlua del estudiant determini els límits a assolir en els estudis. En aquest model, l'alumnat ha de poder modelar la seva formació de grau i màster segons els seus interessos. Això ha de ser compatible amb el fet que hi ha determinats estudis que, a causa del paper que li atorguen les autoritats competents (tècniques i polítiques), estan sotmesos a una regulació especial que determina la seva estructura i la seva durada (medicina, algunes enginyeries, veterinària...). No hi pot haver estudis millors o pitjors per ser de tres o de quatre anys, sinó que s'han de fer programes de grau i màster que permetin als **joves egressats afrontar el futur amb uns coneixements sòlids de les matèries que hagin triat.**

Es pot afirmar que en aquests moments l'oferta docent de la nostra universitat és d'una reconeguda qualitat dins el sistema universitari, tant en els graus com en els màsters. Una bona part d'aquest reconeixement prové del caràcter innovador de la nostra universitat en proposar estudis, com són les dobles titulacions o estudis pioners en el nostre país, que han estat un èxit arreu

de l'àmbit universitari on s'han promogut. També és cert que molts dels nous estudis implantats s'han fet amb recursos clarament insuficients que s'han justificat per la situació econòmica en detriment de la qualitat. Aquest és un punt que s'ha d'evitar en el futur, ja que qualsevol titulació nova haurà de tenir un pla de viabilitat acceptat per totes les parts implicades en la seva docència. Això ha de ser compatible, si volem mantenir i millorar la qualitat de la nostra oferta, amb el treball perquè el mapa de titulacions de la UAB sigui atractiu, coherent i ben estructurat.

En el context actual serà necessari, doncs, fer un seguiment exhaustiu de l'actual oferta d'estudis de la UAB a fi de conèixer totes les dades de les titulacions: matrícula, organització dels estudis, resultats acadèmics i recursos dedicats, per optimitzar recursos i adequar-los a les necessitats i noves demandes socials. **Cal, doncs, fer un seguiment acurat del nostre mapa de titulacions en els propers anys. Aquest estudi haurà de tenir en compte les possibilitats d'adaptació,** si fos el cas, al nou model de graus i màsters. Aquest procés s'hauria de fer a partir de tres criteris bàsics:

a) Visió estratègica dels títols que volem oferir d'acord amb les necessitats socials i en funció del professorat de reconeguda qualitat que tenim en els diferents departaments. Es tracta de fer que les facultats siguin un pol d'excel·lència docent en els seus respectius àmbits, potenciant la qualitat de les titulacions en què participen impartint docència.

b) Optimització, des del punt de vista organitzatiu i estratègic, dels recursos disponibles (dobles titulacions, assignatures i cursos compartits per diferents titulacions, etc.). Hem d'aprofitar tot el ventall de possibilitats disponibles.

c) Evidències que permetin fer un seguiment acurat de la demanda, els itineraris dels estudiants, les taxes de graduació i d'inserció laboral per facilitar mecanismes de suport i millora progressiva d'aquests indicadors.

Ha de quedar clar que per a qualsevol proposta que afecti la programació d'una titulació s'escoltarà totes les parts implicades, amb el benentès que les facultats i els departaments han de jugar un paper fonamental en el procediment.

Finalment, en qualsevol dels models que s'acabin aplicant, **s'ha de fer un esforç important per relacionar els màsters amb els graus amb la finalitat que els nos-**

ACCIONS A FER

tres estudiants considerin la via del màster com l'opció natural per acabar els estudis amb una especialització. No és recomanable que les programacions dels graus i dels màsters vagin per dos camins diferenciats, per la qual cosa es treballarà conjuntament amb les facultats i els departaments per aconseguir una oferta de titulacions que vinculi els estudis de grau i els de màster, que sigui atractiva i coherent a la vegada i que faciliti el cicle complet de cinc cursos a la UAB.

- ◆ Reforçar la **UAB com a centre de referència** en la millora continuada de la qualitat de graus i màsters.
- ◆ Garantir la qualitat dels títols acreditats per l'AQU actualment vigents en la UAB.
- ◆ Liderar i promoure el consens sobre el **model dels estudis en les universitats públiques** del país.
- ◆ **Lluitar per uns preus públics** dels estudis de cinc anys que garanteixin l'accés a la formació superior a tothom i sense discriminació per raons econòmiques.
- ◆ Fer una **anàlisi exhaustiva del mapa de les titulacions de la UAB**, tant dels resultats com dels recursos que s'hi dediquen.
- ◆ Promoure un procés d'articulació d'un mapa de titulacions de **grau i de postgrau** que sigui sostenible en el futur i que permeti planificar-los com a **conjunt únic de la docència** a impartir per les facultats amb l'estreta col·laboració dels departaments. Aquest pla haurà de considerar una arquitectura de titulacions consensuada i coordinada que permeti treballar internament (dobles titulacions, assignatures compartides...) i externament (entre universitats) en contextos de país i internacionals.
- ◆ Instar les facultats a plantejar la viabilitat d'implantació de nous estudis (graus o màsters), senzills o dobles, que puguin ser estratègics en el futur.

Uns estudis de màster d'èxit

Una de les característiques de l'aplicació de l'actual pla d'estudis a la UAB ha estat el baix nombre d'estudiants de màster que provenen de la nostra universitat. Tanmateix, si comparem les dades de matrícula dels graus amb la dels màsters a les universitats públiques catalanes, també queda palès el poc èxit en la matriculació dels segons. Malgrat que en els darrers anys s'ha fet un im-

portant esforç per atraure el nostre alumnat cap als estudis de màster, només en alguns casos s'ha pogut corregir aquest fet de forma continuada. Les dades semblen indicar que la UAB no és prou competent a fidelitzar l'alumnat i a atraure estudiants que volen aconseguir un determinat grau d'especialització. La UAB no hauria de descuidar aquesta qüestió tan important. Podem trobar diverses raons per explicar aquestes dades:

- a) És evident que la conjuntura actual del cost de la matrícula per a les persones que volen inscriure's a un màster no ajuda a augmentar el nombre d'estudiants a les universitats catalanes.
- b) Igualment, queda clar que l'opció espanyola d'oferir títols amb l'estructura vigent i les taxes dels màsters no afavoreix la continuació dels estudis més enllà del grau. Això passa, també, perquè encara es considera que el títol de quatre anys és equivalent al de les llicenciatures i, per tant, és suficient per exercir adequadament una professió.
- c) Fins ara s'ha considerat que l'optativitat del grau, concentrada en el quart curs, ja permet prou una especialització dels estudis. Això queda encara més clar en l'existència de les mencions, que són, de fet, autèntiques especialitzacions.

Així, doncs, en la situació actual, on resideix l'autèntica especialització, en el darrer curs de grau o en el màster? **El màster ha de suposar un pas endavant molt significatiu en els estudis universitaris i ha de tenir trets clarament diferenciats: continguts avançats, especialització vinculada a àmbits específics d'interès acadèmic, professionals o punters en cada especialitat.** Han de coexistir els màsters de recerca amb els de caràcter més aplicat, d'acord amb les característiques de les diferents disciplines.

Tot i el que s'ha apuntat anteriorment, la crisi econòmica ha mostrat molt clarament que la formació i, concretament, els estudis superiors, constitueixen una bona eina per combatre l'atur dels joves i configurar un mercat laboral de més valor afegit que l'actual. Formar-se mitjançant un màster és, sens dubte, una bona opció en aquesta direcció, especialment si la UAB té una oferta de qualitat i de futur que té en compte el desenvolupament social i sostenible de la societat.

Prestigiar els nostres màsters és imprescindible per al futur de la universitat. Dos són els elements que permeten fer-ho realitat:

1. Una vinculació més estreta amb el món laboral

ACCIONS A FER

i els seus actors (per als professionalitzadors), amb els departaments, grups i instituts de recerca (per als de recerca) i **la internacionalització** per a tots ells.

2. Una articulació amb l'oferta de grau de manera coordinada i articulada amb les polítiques de dedicació docent.

◆ Desenvolupar a cada facultat **accions d'incentivació perquè els estudiants de grau continuïn els estudis de màster**, així com de captació de nous estudiants provinents d'altres facultats o universitats del país, Europa o països tercers. S'estudiaran accions de millora de la informació des de xerrades fins a millora de les webs.

◆ Desenvolupar accions per establir **beques de col·laboració destinades especialment a estudiants de màster** en determinats àmbits de les facultats i els departaments (suport a la docència, a la recerca i a la transferència de coneixement).

◆ Estudiar la possibilitat d'utilitzar part dels recursos dels màster a ajuts de matrícula.

◆ Impulsar la **docència parcial o total de màsters en anglès** que ajudi la seva internacionalització.

◆ Revisar el document de programació dels màsters amb la idea d'estudiar la substitució del sistema actual de mòduls per un de més flexible.

◆ En el cas dels màsters professionalitzadors, caldrà fer un seguiment de la inserció laboral dels graduats de màster i analitzar amb ells i les institucions i empreses que els incorporen l'adequació dels estudis a les necessitats socials i laborals.

Un model de docència en consonància amb el model actual

La universitat, com totes les institucions educatives, ha estat molt afectada pels canvis socials, econòmics i culturals que hi ha hagut en les darreres dècades. Han canviat el rol que representa la universitat, el perfil de l'estudiant que arriba a aquests estudis, la manera d'aprendre, així com els mitjans, les noves tecnologies, l'entorn on es desenvolupen els estudis universitaris, el perfil del docent que avui requereix la universitat..., en definitiva, molts dels elements que avui condicionen un model de docència han canviat de manera molt significativa.

ACCIONS A FER

Les eines tecnològiques, com les tecnologies de la informació i la comunicació que s'han anat introduint no permeten només un canvi en la manera d'ensenyar, sinó també en la manera d'aprendre i interactuar dins i fora de les aules. L'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació no implica fer una docència innovadora, encara que s'utilitzin de manera molt intensiva. El seu ús quotidià en la docència és una oportunitat per a la innovació que cal potenciar dotant els equips docents d'espais i temps per fer-ho a partir del seu talent, de les especificitats de les seves àrees de coneixement i de les necessitats de la docència i les característiques dels nous perfils d'estudiants. Tampoc hem de pensar que les metodologies docents ja estan prou consolidades, **hem de crear els espais i els temps adequats perquè grups de professors puguin desenvolupar noves propostes educatives adequadament.**

La implementació dels nous graus, amb motiu de la incorporació a l'EEES, ha suposat una oportunitat per millorar de manera significativa la docència a la nostra universitat. Com qualsevol canvi profund a les universitats, aquest ha estat viscut de manera més o menys positiva pels diferents col·lectius de professors universitaris. Els actors fonamentals de millora de la docència a la universitat no són ni els espais, ni els programes, ni l'organització temporal dels estudis; **l'agent clau és el professorat, amb la participació de l'alumnat.**

La idea que a la universitat s'aprèn un conjunt de coneixements que serviran per si mateixos per a tota la vida (personal i professional) ja no té sentit. La quantitat de coneixement i tecnologia que es generen constantment fan que l'aprenentatge al llarg de la vida hagi de ser una activitat intrínseca dels ciutadans i treballadors. Això s'ha de tenir en compte a l'hora de dissenyar els nostres estudis, ja que afecta de la mateixa manera tant els alumnes com el professorat.

◆ Fomentar que les facultats implementin **experiències docents innovadores de caràcter pilot**, adequadament avaluades i que tinguin el reconeixement pertinent del Rectorat. Aquestes experiències s'han de permetre fins i tot quan suposin trencar els esquemes establerts de mòduls horaris previstos per la titulació, sempre que es justifiqui adequadament i es faci el seguiment i l'avaluació adequats de l'experiència.

◆ Escoltar les coordinacions de grau i màster sobre la necessitat i/o conveniència d'aplicar un model combinat de classes magistrals amb activitat en grups reduïts

segons el tipus d'activitat prevista, o altres iniciatives que puguin millorar la docència.

◆ Iniciar per part de les facultats i les coordinacions de grau o màster un pla per **avaluar el compliment del programa i la guia docent en els termes previstos en el mateix document**, tret de situacions puntuals i excepcionals. Entenem que és fonamental que les facultats assumeixin el control sobre l'avaluació dels seus estudiants i que en garanteixin els drets i deures.

◆ Promoure des de les facultats **una coordinació més eficient del professorat, sempre en coordinació amb els departaments que imparteixen la docència**. En aquest sentit es demanaran mesures específiques destinades a garantir-la.

Una universitat oberta a tothom

Les universitats catalanes, inclosa la UAB, han tingut des de fa temps la tendència a considerar que l'accés dels estudiants de batxillerat i de cicles de formació professional de nivell superior a la universitat els venia donat des de les administracions catalana i estatal. Així, s'ha considerat sovint la UAB com a receptora d'uns estudiants que havia de formar. A la nostra universitat hi ha, però, iniciatives destinades a transformar aquesta visió, com és el cas del Programa Argó o el Campus Ítaca. L'eficàcia d'aquests programes està totalment contrastada i és fonamental continuar treballant en aquest camp per fer que el professorat universitari s'hi impliqui a través d'un reconeixement institucional de la seva tasca. **L'elevada oferta formativa de les universitats fa que el Programa Argó sigui una qüestió estratègica per a la UAB, ja que, a part de l'aspecte formatiu, permet fidelitzar estudiants de secundària. A més, aquests programes tenen un significatiu valor social per als estudiants, famílies i sectors que s'insereixen.**

És important que siguem conscients que una part de l'èxit de la nostra oferta formativa dependrà del perfil d'estudiants que ens arribin a les nostres aules. Aquest perfil serà diferent segons el grau de motivació i interessos amb què l'alumnat iniciï els estudis escollits, tant pel que fa als estudis concrets com al fet d'haver seleccionat l'Autònoma entre les seves preferències. En general, a les universitats solem tenir un coneixement escàs del perfil de l'alumne que inicia els estudis a la UAB, inclosa la seva trajectòria escolar i les expectatives que tenen en els estudis.

ACCIONS A FER

És per aquest motiu que volem posar més èmfasi en tot allò que fa referència a la transició entre el batxillerat i els cicles de formació professional de nivell superior i la universitat, sense oblidar tampoc els accessos paral·lels per a persones adultes (majors de 25 i 45 anys), a partir de les mesures següents:

- ◆ **Reorientar una part de la tasca** que desenvolupa en l'actualitat l'ICE vers l'àmbit de la **transició secundària-universitat, per donar suport a les iniciatives plantejades.**
- ◆ Revisar les iniciatives que té en aquests moments la UAB, valorant-ne la idoneïtat per atraure bons estudiants i el cost econòmic que comporten.
- ◆ **Reforçar les accions de promoció dels estudis a la UAB** a partir de diversos canals: xerrades a instituts, visites a centres, Saló del l'Ensenyament, etc.
- ◆ Obrir una línia de treball específica —de recollida i explotació de dades— sobre **l'accés dels alumnes a la UAB i el seu seguiment durant com a mínim el primer any**, des de l'OPQ i l'OGID. Creiem que és important que hi hagi un seguiment adequat dels estudiants de primer curs que faci possible, si arriba el cas, conèixer els motius pels quals abandonen els estudis.
- ◆ Incentivar l'elaboració de **proves d'autoavaluació en les assignatures de grau i màster** per facilitar l'assoliment de les competències i millorar els resultats acadèmics.
- ◆ **Revisar les modalitats d'accés de persones adultes a la universitat**, tant pel que fa a l'oferta formativa de titulacions de grau, com d'altres de puntuals de formació continuada, procurant que hi hagi un increment notable d'aquest perfil de persones en els propers anys.

Les facultats en l'exercici de la seva autonomia

Les facultats han estat absorbides en bona part per la gestió centralitzada de la universitat. En la dicotomia Facultat-Departament, la facultat ha assumit en bona part un paper de transmissora de les normes que han emanat del rectorat, i s'han limitat de manera significativa algunes de les seves atribucions.

Les facultats són l'àmbit de docència de referència per l'alumnat i és des d'elles, amb la col·laboració dels

ACCIONS A FER

departaments, que es pot garantir la màxima qualitat formativa de les activitats que s'hi fan. Fins al moment hi ha hagut aspectes en què les facultats i els departaments, a través del respectius professors, han intervingut de manera molt decisiva —per exemple, en el disseny dels nous graus i màsters— i, per contra, en d'altres la seva intervenció ha estat molt menor —aquest ha estat el cas, per exemple, dels sistemes d'accés dels estudiants de primer curs, de l'avaluació, promoció i rendició de comptes dels seus resultats, del seguiment dels alumnes un cop finalitzats els estudis o, fins i tot, de la planificació d'una oferta de formació continuada atractiva tant per als antics alumnes com per altres professionals que no van estudiar a la UAB.

◆ Establir un sistema de **coordinació permanent entre facultats** que faciliti la presa de decisions conjunta sobre els graus i els màsters en allò que els afecti. Tot això sense oblidar el rol rellevant que tenen els departaments, especialment en els màsters.

◆ **Impulsar accions per a l'accés de nous estudiants** per part de les facultats.

◆ **Establir un pla de seguiment d'exalumnes** per a cada facultat amb un doble objectiu: coneixe'n la trajectòria professional posterior (aprofitant, també, l'observatori de l'AQU) i oferir-los un seguit d'activitats, especialment en l'àmbit de la formació continuada, amb caràcter anual. La vinculació dels exalumnes amb la facultat és molt més natural que qualsevol iniciativa pilotada pel Rectorat.

L'Autònoma com a campus universitari on s'estudia, es pensa i es debat

Es pot constatar que hi ha molt poques activitats acadèmiques destinades als estudiants, més enllà de l'horari habitual de docència. Encaixats entre les hores presencials, els treballs dirigits i el treball autònom, els estudiants es veuen sovint abocats i incentivats per la mateixa dinàmica acadèmica a no distreure l'atenció de les activitats d'aprenentatge de cada assignatura. Sembla que no hi hagi temps ni espais per aprendre d'una altra manera.

La universitat ha de ser un espai on es va a estudiar, però també on s'han de poder compartir reflexions i

ACCIONS A FER

idees sobre les temàtiques pròpies de cada àmbit de co-neixement, amb els millors especialistes del moment.

Una formació més integradora i interdisciplinària, destinada a comprendre els fenòmens actuals més enllà de la mateixa especialitat, amb una clara voluntat de millorar la nostra realitat, hauria de ser un objectiu central de qualsevol universitat.

Els actuals plans d'estudi no obliguen a fer i dissenyar l'activitat docent de manera que ofegui la possibilitat de desenvolupar altres espais d'aprenentatge. L'estructura horària actual, amb la pressió per fer torns de matí o vespre plens de classes, treballs en grup o sessions de laboratori, fa difícil encaixar activitats diferents, però això es pot modificar. La responsabilitat de fer servir el temps d'aprenentatge que ens ofereix la universitat depèn de molts factors i persones: de la proposta horària docent, de la voluntat dels docents i dels equips deganals d'oferir altres activitats de formació complementàries, però també de la voluntat dels estudiants de veure l'estada a la universitat com una oportunitat única d'aprendre i relacionar-se amb d'altres activitats més enllà de l'horari docent estrictament reservat per a aquesta tasca.

◆ Demanar a les facultats una programació anual d'activitats de formació de caràcter transversal per a les seves titulacions, en horari i espais adequats, programades d'acord amb la tradició i les característiques de cada facultat, amb una estratègia clara de foment de la participació de docents i estudiants.

◆ Promoure que aquest tipus d'activitats de formació siguin **també iniciativa dels estudiants**, garantint sempre la qualitat docent de les persones que hi intervenen.

◆ Difondre aquest pla d'activitats de cada facultat a la resta del campus, amb l'objectiu d'**afavorir la relació dels alumnes entre centres**.

**Ens avala una trajectòria
i volem consolidar la millor
docència**